

Can Aiguader

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Can Aiguader. Serrat de la Beguda. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al Serrat de la Beguda, camí del Serrat Rodó a Castellbell per El Ferran

Coordenades:

Latitud: 41.65753
Longitud: 1.84377
UTM Est (X): 403731
UTM Nord (Y): 4612399

Classificació

Número de fitxa 08262-147
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Any 1723
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 014A00008
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa: dc., 01/09/2004 - 02:00

Descripció

Casa que ha estat fruit de diferents ampliacions realitzades en diferents èpoques històriques, la darrera és l'ampliació que s'està realitzant actualment. L'estructura general és de planta rectangular, amb teulada a doble vessant amb el carener perpendicular a la façana principal oberta a migdia. Té planta, pis i golfes i es troba en un terreny que fa desnivell de manera que s'entra a peu pla a cada pis des d'una de les façanes. És de pedra de Sant Vicenç. A cada costat de la casa es va afegir un cos, el de la dreta forma un cobert i el de l'esquerra una eixida suportada sobre una volta. L'eixida té dos arcs de mig punt de maó al pis. A la façana de darrera hi ha l'estructura d'una tina adossada, i al costat hi ha una altra que forma part de la casa. Les dues tines són circulars interiorment, però els cairons es van treure per utilitzar-la com a cisterna per aigua. Interiorment la casa té un celler cobert amb volta de canó de pedra de mig punt i dues voltes perpendiculars a aquesta que són de rajol. Al celler de pedra donen les boixes de les dues tines. A una finestra del pis hi havia una llinda amb la data 1723 i dues creus; degut a que el seu estat de conservació era dolent, es va treure.

Observacions:

El propietari actual conserva alguna documentació familiar en paper des del 1790. El sobrenom d'Aiguader té darrera una llegenda. Deien que per anar al camp els pagesos portaven una carbassa per dur el vi i beure a galet. A l'habitant d'aquesta casa va caure i se li va trencar una dent, enrabiat va tirar la carbassa i se li va trencar, per la qual cosa no podia beure més que aigua del càntir. Per això, en to burleta li deien aiguader.

Història

El cultiu de la vinya i la seva comercialització va provocar un important creixement amb ampliació de la superfície conreable i la roturació de nous camps en un territori de superfície difícil que va obligar a la construcció de murs de pedra seca presents a tot el territori, i que va permetre el desenvolupament d'una pagesia rabassaire al voltant dels grans masos de la zona. El petit propietari, a més de conrear el seu petit tros de terra, era parcer d'un o més propietaris grans, ja que es veien obligats per garantir la seva subsistència. Les cases del Serrat de la Beguda pertanyen parroquialment a Castellbell, perquè la relació amb la parròquia de Sant Vicenç era difícil al no existir un pont per travessar el Llobregat. A mitjans del segle XVIII i XIX es comencen a construir la major part de les cases del Clot del Tufau i del Serrat de la Beguda. La casa més important i gran de la zona és cal Fiter, que el 1865 tenia 22 parcers (Amillament de 1865. AMSVC). Aquesta casa forma part del conjunt de masies del Serrat de la Beguda, però es troba al vessant més proper a Castellbell, al mas Ferran. Va ser construïda el 1723 pels antics estadants del proper mas Senyoret. Aquests es van endeutar i es van vendre la casa i les terres, construint-se la casa de can Aiguader que en un principi era molt petita. L'any 1796 pel casament de la pubilla Francesca Torres amb Isidre Escorsell de Fonollosa, va canviar el cognom Torres per Escorsell que es manté a l'actualitat.

Bibliografia

AA.VV. (1977). Les masies. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977.

